

Cauza C-408/06

Landesanstalt für Landwirtschaft

împotriva lui

Franz Götz

[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof (Germania)]

„A șasea directivă TVA — Activitate economică — Persoane impozabile — Organisme de drept public — Birou de vânzări de cote de lapte — Operațiuni ale agenților de intervenție în agricultură și ale magazinelor pentru angajați — Denaturare gravă a concurenței — Piață geografică”

Sumarul hotărârii

1. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Activități economice în sensul articolului 4 din A șasea directivă*

(Directiva 77/388 a Consiliului, art. 4)

2. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Persoane impozabile*

[Directiva 77/388 a Consiliului, art. 4 alin. (5)]

3. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Persoane impozabile*

[Directiva 77/388 a Consiliului, art. 4 alin. (5)]

1. Activitatea de transfer cu titlu oneros al unor cantități de referință pentru livrare exercitată de un birou de vânzări de cote de lapte constituie o activitate economică în sensul articolului 4 din A șasea directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri atunci când prezintă un caracter permanent și este efectuată contra unei remunerații primite de autorul operațiunii. Este de competența instanței naționale să verifice dacă activitatea în cauză îndeplinește cele două condiții și să stabilească, eventual, dacă birourile de vânzări de cote de lapte exercită activitatea în vederea primirii acestei remunerații, ținând cont în același timp de faptul că încasarea unei plăți nu este, în sine, de natură să confere un caracter economic unei anumite activități.

(a se vedea punctele 18, 20 și 21)

2. Un birou de vânzări de cote de lapte nu este nici o agenție de intervenție agricolă în sensul articolului 4 alineatul (5) al treilea paragraf din A șasea directivă privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2001/4, coroborat cu punctul 7 din anexa D la aceasta, nici un magazin pentru angajați în sensul aceluiași articol 4 alineatul (5) al treilea paragraf coroborat cu punctul 12 din anexa D la directiva respectivă.

Într-adevăr, misiunea unui birou de vânzări de cote de lapte este în mod sensibil diferită de aceea a unei agenții de intervenție agricolă, care se caracterizează prin cumpărarea și revânzarea produselor agricole în sine, astfel cum ar putea face orice operator economic, această activitate constând în special în constituirea de stocuri, cum este cazul, printre altele, în materie de cereale. Logica supunerii de drept la plata impozitului care este inerentă anexei D la A șasea directivă exclude, așadar, din domeniul său de aplicare o activitate de repartizare a cotelor de lapte între producători, centralizarea diferitelor pretenții ale acestora din urmă neconstituind fapta unui operator care efectuează achiziții și revânzări de produse agricole pe piață.

În plus, comparația între versiunile în limbile germană, franceză, engleză, spaniolă și italiană ale punctului 12 din anexa D la A șasea directivă permite să se stabilească faptul că magazinul pentru angajați, în sensul acestui punct, vizează organismele înscrise și vând diverse produse și mrfuri personalului întreprinderii sau al administrației de care aparțin. Nu aceasta este misiunea unui birou de vânzări, care este înscris și contribuie la repartizarea justă a cantităților de referință pentru livrare, în ideea limitării acestora, pentru a satisface cât mai mult interesele fiecărui producător.

(a se vedea punctele 26, 31 și 33 și dispozitiv 1)

3. Nesupunerea unui birou de vânzări de cote de lapte la plata impozitului pentru activitățile sau operațiunile realizate în calitate de autoritate publică, în sensul articolului 4 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2001/4, nu poate constitui o denaturare gravă a concurenței, în măsura în care nu se confruntă cu operatori privați care furnizează prestații ce sunt în concurență cu prestațiile publice. Întrucât această apreciere este valabilă pentru orice birou de vânzări de cote de lapte care își desfășoară activitatea într-o anumită zonă de transfer, definită de statul membru respectiv, zona respectivă constituie piața geografică relevantă pentru stabilirea existenței unei denaturări grave a concurenței.

(a se vedea punctul 45 și dispozitiv 2)

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

13 decembrie 2007(*)

„A ?asea directiv? TVA – Activitate economic? – Persoane impozabile – Organisme de drept public – Birou de vânz?ri de cote de lapte – Opera?iuni ale agen?iilor de interven?ie în agricultur? ?i ale magazinelor pentru angaja?i – Denaturare grav? a concuren?ei – Pia?? geografic?”

În cauza C?408/06,

având ca obiect o cerere de pronun?are a unei hot?râri preliminare formulat? în temeiul articolului 234 CE de Bundesfinanzhof (Germania), prin Decizia din 13 iulie 2006, primit? de Curte la 5 octombrie 2006, în procedura

Landesanstalt für Landwirtschaft

împotriva lui

Franz Götz,

CURTEA (Camera a treia),

compus? din domnul A. Rosas, pre?edinte de camer?, domnii U. L?hmus, J. Klu?ka, doamna P. Lindh ?i domnul A. Arabadjiev (raportor), judec?tori,

avocat general: domnul M. Poiares Maduro,

grefier: domnul B. Fülöp, administrator,

având în vedere procedura scris? ?i în urma ?edin?ei din 19 septembrie 2007,

luând în considerare observa?iile prezentate:

- pentru Landesanstalt für Landwirtschaft, de domnii P. Gorski ?i N. Vogl, în calitate de agen?i;
- pentru domnul Götz, de domnul H. Zaisch, Steuerberater;
- pentru guvernul german, de domnii M. Lumma ?i C. Blaschke, în calitate de agen?i;
- pentru guvernul Regatului Unit, de doamna T. Harris, în calitate de agent, asistat? de domnul P. Harris, barrister;
- pentru Comisia Comunit??ilor Europene, de domnul D. Triantafyllou, în calitate de agent,

având în vedere decizia de judecare a cauzei f?r? concluzii, luat? dup? ascultarea avocatului general,

pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 4 alineatul (5) din Așasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Directiva 2001/4/CE a Consiliului din 19 ianuarie 2001 (JO L 22, p. 17, denumită în continuare „Așasea directivă”), precum și interpretarea punctelor 7 și 12 din anexa D la această directivă.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Landesanstalt für Landwirtschaft (Oficiul Regional pentru Agricultură, denumit în continuare „Landesanstalt”), pe de o parte, și domnul Götz, pe de altă parte, privind o factură aferentă vânzării unei cantități de referință pentru livrarea laptelui de vacă (denumită în continuare „cantitate de referință pentru livrare”), emisă de Landesanstalt fără indicarea separată a taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”).

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

3 Articolul 4 din Așasea directivă prevede:

„(1) «Persoană impozabilă» înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică menționată la alineatul (2), indiferent de scopul sau de rezultatele activității respective.

(2) Activitățile economice menționate la alineatul (1) cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și activitățile agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale sau asimilate acestora. Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale cu scopul obținerii unui venit permanent se consideră de asemenea activitate economică.

[...]

(5) Statele, autoritățile regionale și administrațiile locale și alte organisme de drept public nu sunt considerate persoane impozabile pentru activitățile sau operațiunile în care se angajează în calitate de autorități publice, chiar și atunci când colectează taxe, redevențe, contribuții sau plăți în legătură cu activitățile sau operațiunile respective.

Cu toate acestea, atunci când se angajează în asemenea activități sau operațiuni, ele sunt considerate persoane impozabile pentru activitățile sau operațiunile respective în măsura în care calitatea lor de persoane neimpozabile determină denaturări semnificative ale concurenței.

În orice caz, aceste organisme sunt considerate persoane impozabile în ceea ce privește activitățile cuprinse în lista din anexa D, cu condiția ca aceste activități să nu fie realizate la o scară neglijabilă.

Statele membre pot considera activitățile acestor organisme care sunt scutite în temeiul articolului 13 sau 28 activități în care acestea sunt implicate ca autorități publice”. [traducere neoficială]

4 Operațiunile enumerate la punctele 7 și 12 din anexa D la Așesea directivă sunt „operațiuni ale agenților de intervenție în agricultură cu produse agricole desfășurate în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a piețelor acestor produse” și, respectiv, „funcționarea magazinelor pentru angajați, a cooperativelor și a cantinelor industriale și a altor instituții similare”.

5 În sfârșit, trebuie indicat că acțiunea principală are ca temei Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a unei prelevări suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 405, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2028/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 (JO L 313, p. 3, denumit în continuare „Regulamentul nr. 3950/92”).

Reglementarea națională

Legea privind punerea în aplicare a organizărilor comune ale pieței

6 Legea privind punerea în aplicare a organizărilor comune ale pieței (Gesetz zur Durchführung der gemeinsamen Marktorganisationen, BGBl. 1995 I, p. 1147) autorizează, la articolul 8 alineatul (1), definirea, prin regulament, printre altele, a modurilor de transferare a cantităților de referință pentru livrare.

Regulamentul privind prelevările suplimentare

7 Regulamentul privind prelevările suplimentare (Zusatzabgabenverordnung) din 12 ianuarie 2000 (BGBl. 2000 I, p. 27, denumit în continuare „ZAV”) conține în special, în versiunea aplicabilă cauzei principale, dispozițiile următoare:

„Articolul 7 – Reforma sistemului de transfer

(1) [...] Cantitățile de referință pentru livrare pot fi transferate independent de suprafețele de teren potrivit alineatelor (2) și (3), precum și articolelor 8-11 [...]

Articolul 8 – Transferul regulat, cu titlu oneros, al cantităților de referință pentru livrare

(1) Cu excepția cazurilor menționate la articolul 7 alineatele (2) și (3), a cazurilor de succesiune în sensul articolului 7 alineatul (1) a doua teză, precum și a cazurilor menționate la articolul 12 alineatul (3), transferarea cantităților de referință pentru livrare în temeiul articolului 7 alineatul (1) a doua teză este efectuată de două birouri de vânzare conform alineatului (3) și articolelor 9-11, cu efect de la 1 aprilie, 1 iulie sau 30 octombrie a fiecărui an calendaristic [...]

(2) Landurile înființează birouri de vânzări. Există cel puțin un birou de vânzări competent pentru fiecare land; activitatea unui birou de vânzări poate acoperi teritoriul mai multor landuri. După ce situația acestora a fost evaluată conform legii, persoanele de drept privat pot fi admise drept organisme de gestionare a birourilor de vânzări atunci când

1. înseși persoanele private sau organismele de gestionare a acestora sunt asociații sau organizații profesionale agricole reprezentative și când

2. fiabilitatea și aptitudinea acestora este certă.

[...]

(3) Cantitățile de referință pentru livrare pot fi transferate numai în interiorul zonelor de

transfer definite în anex? [...]”

Legea privind impozitul pe cifra de afaceri

8 Legea din 1999 privind impozitul pe cifra de afaceri (Umsatzsteuergesetz 1999, BGBl. 1999 I, p. 1270, denumit? în continuare „UStG”), în versiunea aplicabil? cauzei principale, enun?? la articolul 14 alineatul 1 c?, atunci când „întreprinz?torul efectueaz? livr?ri de bunuri sau prest?ri de servicii impozabile în conformitate cu articolul 1 alineatul 1 punctul 1, acesta poate ?i, în m?sura în care efectueaz? aceste opera?iuni pentru întreprinderea unui alt întreprinz?tor, trebuie, la cererea acestuia din urm?, s? întocmeasc? facturi în care s? apar? separat cuantumul impozitului”. În ceea ce prive?te persoanele juridice de drept public, articolul 2 alineatul 3 din legea respectiv? rezerv? posibilitatea de a exercita o activitate industrial?, comercial? sau profesional? numai întreprinderilor cu caracter industrial sau comercial ori exploata?iilor agricole ?i silvice care depind de aceste persoane.

Regimul juridic al Landesanstalt

9 Landesanstalt, succesor în drepturi al Landesanstalt für Ernährung (Oficiul Regional pentru Alimenta?ie), a fost instituit în temeiul articolului 8 alineatul (2) din ZAV. Acesta gestiona unicul birou de vânz?ri de cote de lapte creat în landul Bavaria, cu statut de organism public al acestui land.

Ac?iunea principal? ?i întreb?rile preliminare

10 Ac?iunea principal? prive?te un litigiu între un agricultor bavarez, domnul Götz, ?i Landesanstalt. În scopul de a reduce excedentele de lapte de vac?, Landesanstalt centraliza cererile de la diver?i produc?tori pentru a stabili care dintre ace?tia doreau s? vând? cantit??i de referin?? pentru livrare ?i care doreau s? cumpere. Aceast? politic? se întemeia pe Regulamentul nr. 3950/92, care stabile?te o prelevare suplimentar? în sarcina produc?torilor ale c?ror cantit??i de lapte livrate dep??eau un anumit prag.

11 Mecanismul aplicat de Landesanstalt pentru anul 2001 era urm?torul, ?i anume produc?torii „ofertan?” prezentau biroului de vânz?ri de cote de lapte, pentru anumite date, o ofert? scris? în vederea cesion?rii unei cantit??i de referin?? pentru livrare, precizând pre?ul. La acelea?i date, produc?torii „solicitan?” urmau un proces simetric, depunând o ofert? scris? în vederea cump?r?rii unei anumite cantit??i de referin?? pentru livrare la un pre? ales de ace?tia. Biroul de vânz?ri de cote de lapte era îns?rcinat, într?o prim? etap?, s? compare ofertele ?i cererile ?i s? stabileasc? un pre? de echilibru care s? permit? g?sirea unui pre? comun pentru cele dou? p?r?i. Eventual, toate preten?iile erau reduse. În a doua etap?, acesta atribuia rezervei na?ionale 5 % din cantit??ile de referin?? pentru livrare oferite, dup? care, potrivit unor modalit??i detaliate de c?tre instan?a de trimitere, din care reiese în special faptul c? viramentele erau adresate chiar biroului de vânz?ri de cote de lapte, acesta din urm? repartiza ?i pl?tea cantit??ile de referin?? pentru livrare restante.

12 Domnul Götz, producător de lapte și proprietar al unei exploatare agricole în Bavaria, a solicitat achiziționarea pentru anul 2001 a unei cantități de referință pentru livrare de 16 500 kg la un preț mai mic de 2 DEM pe kg. La 3 aprilie 2001, Landesanstalt l-a informat că oferta sa de cumpărare a fost admisă cu efect de la 1 aprilie 2001, prețul de echilibru fiind de 1,58 DEM pe kg. Acesta a emis o factură adresată domnului Götz, fără a indica separat TVA-ul. Domnul Götz, ale cărui operațiuni erau impozitate în temeiul UStG, a introdus o acțiune administrativă la Landesanstalt pentru a obține emiterea unei facturi care să menționeze separat taxa respectivă. Landesanstalt a respins această acțiune prin Decizia din 29 august 2001, motivând că are calitatea de autoritate publică și un rol de simplu intermediar.

13 Domnul Götz a introdus o acțiune la Finanzgericht München, care a admis această acțiune, considerând, în temeiul UStG, că Landesanstalt acționase ca întreprinzător și în nume propriu. Landesanstalt a introdus recurs la Bundesfinanzhof, care a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Un «birou de vânzări de cote de lapte» («Milchquoten-Verkaufsstelle»), înființat de un land, care transferă producătorilor, cu titlu oneros, cantități de referință pentru livrare este:

a) o agenție de intervenție în agricultură în sensul articolului 4 alineatul (5) al treilea paragraf [din A șasea directivă] coroborat cu [punctul 7 din] anexa D [la această directivă], care efectuează operațiuni cu produse agricole în temeiul regulamentelor de organizare comună a pieței acestor produse sau

b) un magazin pentru angajați («Verkaufsstelle») în sensul articolului 4 alineatul (5) al treilea paragraf [din A șasea directivă] coroborat cu [punctul 12 din] anexa D [la această directivă]?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

a) În circumstanțe precum cele din cauza principală, în care, într-un stat membru, «birourile de vânzări de cote de lapte», atât de stat, cât și private, transferă cu titlu oneros cantități de referință pentru livrare, zona de transfer definită de statul membru constituie piața geografică relevantă pentru a examina dacă nesupunerea la plata impozitului a unui «birou de vânzări de cote de lapte» care aparține unui organism de drept public ar conduce la o «denaturare gravă a concurenței» în sensul articolului 4 alineatul (5) al doilea paragraf din A șasea directivă?

b) Atunci când se examinează întrebarea dacă nesupunerea la plata impozitului a unui «birou de vânzări de cote de lapte» care aparține statului ar conduce la o astfel de «denaturare gravă a concurenței», trebuie luat în considerare numai cazul general de transfer – independent de suprafețele de teren – (de către un birou de vânzări) sau trebuie ținut cont și de alte tipuri de transfer – independent de suprafețele de teren – (de către agricultori care au în acest caz calitatea de persoane impozabile), deși acestea sunt numai cazuri excepționale?”

Cu privire la întrebările preliminare

Observații introductive

14 Trebuie arătat de la bun început că toate întrebările adresate de Bundesfinanzhof se întemeiază pe premisa că activitatea de transfer cu titlu oneros al unor cantități de referință pentru livrare intră în sfera de aplicare a Celei de a șasea directive. Într-adevăr, atât prima întrebare adresată, referitoare la supunerea de drept a reclamantei din acțiunea principală la plata impozitului în temeiul anexei D la A șasea directivă, cât și a doua întrebare, prin cele două părți ale acesteia, referitoare la stabilirea unei „denaturări grave a concurenței” care poate fi ocazionat

de presupusa nesupunere a Landesanstalt la plata impozitului în calitatea acestuia de organism de drept public, în temeiul articolului 4 alineatul (5) din A ?asea directiv?, presupun c? activitatea exercitat? de un birou de vânz?ri de cote de lapte, indiferent de faptul c? acesta are statutul unui organism de drept public sau al unei entit?i de drept privat, intr? în domeniul de aplicare al Celei de a ?asea directive.

15 Or, de?i articolul 4 din A ?asea directiv? stabile?te un câmp de aplicare foarte larg pentru TVA, această prevedere vizeaz? numai activit?ile cu caracter economic (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 11 iulie 1996, Régie dauphinoise, C?306/94, Rec., p. I?3695, punctul 15, ?i Hot?rârea din 26 mai 2005, Kretztechnik, C?465/03, Rec., p. I?4357, punctul 18). În special, aplicarea articolului 4 alineatul (5) din A ?asea directiv? presupune constatarea prealabil? a caracterului economic al activit?ii respective (Hot?rârea din 26 iunie 2007, T?Mobile Austria ?i al?ii, C?284/04, Rep., p. I?5189, punctul 48).

16 Prin urmare, înainte de a r?spunde întreb?rilor adresate, este important s? se stabileasc? dac? activitatea de transfer cu titlu oneros al unor cantit?i de referin?? pentru livrare constituie într?adev?r o activitate economic?.

17 În această privin??, trebuie amintit c? rezult? dintr?o jurispruden?? constant? c? no?iunea de activitate economic? prezint? un caracter obiectiv, în sensul c? activitatea este considerat? ca atare, independent de scopurile sau rezultatele sale (Hot?rârea din 26 martie 1987, Comisia/??rile de Jos, 235/85, Rec., p. 1471, punctul 8, ?i Hot?rârea din 21 februarie 2006, University of Huddersfield, C?223/03, Rec., p. I?1751, punctul 47).

18 Activitatea economic? este definit? la articolul 4 alineatul (2) din A ?asea directiv? ca incluzând toate activit?ile produc?torilor, comercian?ilor ?i persoanelor care presteaz? servicii ?i în special opera?iunile care presupun exploatarea bunurilor corporale ?i necorporale cu scopul ob?inerii unui venit permanent (Hot?rârile citate anterior Régie dauphinoise, punctul 15, ?i T?Mobile Austria ?i al?ii, punctul 33). Aceste ultime criterii, care privesc permanen?a activit?ii ?i veniturile ob?inute, au fost considerate de jurispruden?? ca fiind valabile nu numai pentru exploatarea unui bun, ci ?i pentru toate opera?iunile vizate la articolul 4 alineatul (2) din A ?asea directiv?. Astfel, în general, o activitate este considerat? ca fiind economic? atunci când prezint? un caracter permanent ?i este efectuat? contra unei remunera?ii primite de autorul opera?iunii (a se vedea în acest sens Hot?rârea Comisia/??rile de Jos, citat? anterior, punctele 9 ?i 15).

19 Trebuie ar?tat, în această privin??, c? activitatea din cauza principal? const? în centralizarea, pentru o anumit? companie de produc?ie de lapte, a inten?iilor produc?torilor de lapte în scopul de a permite acelor dintre ei care doresc s? produc? sub pragul care le este aplicabil s? vând? cantit?ile de referin?? pentru livrare de care cred c? nu vor avea nevoie ?i celor care doresc, în sens invers, s? dep?easc? acest prag, s? achizi?ioneze cantit?ile de referin?? pentru livrare corespunz?toare f?r? a fi supu?i prelev?rii suplimentare prev?zute de Regulamentul nr. 3950/92. Aceasta implic? în egal? m?sur? suprapunerea ofertei ?i a cererii prin stabilirea unui pre? de echilibru, primirea cantit?ilor de referin?? pentru livrare vândute ?i atribuirea acestora cump?r?torilor, precum ?i efectuarea recep?ion?rii ?i, ulterior, a pl?ii sumelor convenite pentru transferul acelor cantit?i de referin??. Rezult? din cele de mai sus c?, în scopul aplic?rii directivei, această activitate trebuie considerat? o prestare de servicii gra?ie c?reia ofertele ?i cererile produc?torilor de lapte sunt comparate, ceea ce permite s? se ajung? la un pre? de echilibru. În consecin??, spre deosebire de activitatea care a f?cut obiectul cauzei în care a fost pronun?at? Hot?rârea T?Mobile Austria ?i al?ii, citat? anterior (punctul 43), activitatea care face obiectul ac?iunii principale, conform propriei naturi, este, în principiu, o activitate desf?urat? de operatori economici.

20 În aceste condi?ii, este de competen?a instan?ei de trimitere s? verifice dac? activitatea din

cauza principală, înănd cont de modalitățile de organizare a acestora în Germania în cursul anului 2001, prezintă un caracter permanent și este efectuată contra unei remunerații, astfel cum este menționat la punctul 18 din prezenta hotărâre.

21 De asemenea, este de competența acestora să stabilească, eventual, dacă birourile de vânzări de cote de lapte exercită activitatea în vederea primirii acestei remunerații (a se vedea în acest sens Hotărârea Régie dauphinoise, citată anterior, punctul 15), înănd cont în același timp de faptul că încasarea unei plăți nu este, în sine, de natură să confere un caracter economic unei anumite activități (a se vedea în acest sens Hotărârea T-Mobile Austria și alții, citată anterior, punctul 45 și jurisprudența citată).

22 În ipoteza în care instanța de trimitere ar constata că cele două criterii constitutive ale unei activități economice, și anume caracterul permanent al acestora și primirea unei remunerații în schimbul activității, nu sunt reunite, activitatea din cauza principală, în circumstanțele în care aceasta era exercitată în Germania în cursul anului 2001, nu ar trebui considerată ca fiind o activitate economică și, în consecință, nu ar intra în sfera de aplicare a Celei de a șasea directive.

23 Trebuie totuși să se răspundă după cum urmează celor două întrebări preliminare adresate de instanța de trimitere, pentru cazul în care aceasta din urmă ar constata că cele două criterii menționate la punctul precedent sunt reunite.

Cu privire la prima întrebare

24 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă un birou de vânzări de cote de lapte este o agenție de intervenție agricolă în sensul articolului 4 alineatul (5) al treilea paragraf din A șasea directivă coroborat cu punctul 7 din anexa D la aceasta sau un magazin pentru angajați în sensul aceluiași articol 4 alineatul (5) al treilea paragraf coroborat cu punctul 12 din anexa D la directiva respectivă.

Cu privire la calitatea de agenție de intervenție în agricultură

25 În ceea ce privește întrebarea dacă un birou de vânzări de cote de lapte este sau nu este o agenție de intervenție agricolă care efectuează operațiuni impozabile în temeiul punctului 7 din anexa D la A șasea directivă, trebuie amintit că acestea din urmă sunt operațiuni ale agențiilor de intervenție în agricultură cu produse agricole desfășurate în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a piețelor acestor produse, aceste trei criterii fiind cumulative.

26 Deși în cazul de față nu există îndoieli cu privire la faptul că biroul de vânzări de cote de lapte înființat de Landesanstalt intervine în domeniul lactatelor în temeiul unui regulament privind organizarea comună a pieței, trebuie constatat că acțiunea acestuia nu privește laptele, ci cantități de referință pentru livrare. Prin urmare, nu este vorba de produse agricole în sensul punctului 7 din anexa D la A șasea directivă. În plus, misiunea unui birou de vânzări de cote de lapte este în mod sensibil diferită de aceea a unei agenții de intervenție agricolă, care se caracterizează prin cumpărarea și revânzarea produselor agricole în sine, astfel cum ar putea face orice operator economic, această activitate constând în special în constituirea de stocuri, cum este cazul, printre altele, în materie de cereale (a se vedea Hotărârea din 26 iunie 2003, Glencore Grain Rotterdam, C-334/01, Rec., p. I-6769). Logica supunerii de drept la plata impozitului care este inerentă anexei D la A șasea directivă exclude, așadar, din domeniul său de aplicare o activitate de repartizare a cotelor de lapte între producători, centralizarea diferitelor pretenții ale acestora din urmă neconstituind fapta unui operator care efectuează achiziții și revânzări de produse agricole pe piață.

27 Biroul de vânzări de cote de lapte administrat de Landesanstalt nu este, așadar, o agenție

de intervenție agricol?

Cu privire la calitatea de magazin pentru angajați

28 Datorită prezenței termenului „Verkaufsstelle” în denumirea biroului de vânzări din cauza principală, se pune întrebarea dacă respectivul birou de vânzări nu este un magazin pentru angajați („Verkaufsstelle”) în sensul punctului 12 din anexa D la A șasea directivă.

29 În acest sens, trebuie amintit că dispozițiile comunitare trebuie să fie interpretate și aplicate uniform în lumina versiunilor existente în toate limbile Comunității Europene (a se vedea Hotărârea din 7 decembrie 1995, Rockfon, C-449/93, Rec., p. I-4291, punctul 28, Hotărârea din 2 aprilie 1998, EMU Tabac și alții, C-296/95, Rec., p. I-1605, punctul 36, și Hotărârea din 8 decembrie 2005, Jyske Finans, C-280/04, Rec., p. I-10683, punctul 31).

30 Potrivit unei jurisprudențe constante, formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice ale unei dispoziții comunitare nu poate să fie singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții sau să i se atribuie, în această privință, un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. O asemenea abordare ar fi într-adevăr incompatibilă cu cerința de aplicare uniformă a dreptului comunitar (a se vedea Hotărârea din 12 noiembrie 1998, Institute of the Motor Industry, C-149/97, Rec., p. I-7053, punctul 16).

31 În cazul în care există diferențe între mai multe versiuni lingvistice ale unui text comunitar, dispoziția respectivă trebuie să fie interpretată în raport cu economia generală și cu finalitatea reglementării din care face parte (Hotărârea din 9 martie 2000, EKW și Wein & Co, C-437/97, Rec., p. I-1157, punctul 42, precum și Hotărârea din 1 aprilie 2004, Borgmann, C-1/02, Rec., p. I-3219, punctul 25).

32 Or, generalitatea cuvântului german „Verkaufsstelle” lipsește, de exemplu, din versiunea în limba franceză a punctului 12 din anexa D la A șasea directivă, care a recurs la cuvântul „économat”, precum și din versiunile în limbile engleză („staff shops”), spaniolă („economatos”) sau italiană („spacci”) ale punctului respectiv. Această comparație indicativă permite să se stabilească faptul că magazinul pentru angajați, în sensul punctului 12 din anexa D, vizează organisme înscrise să vândă diverse produse și măruri personale în întreprinderii sau al administrației de care aparțin. Nu aceasta este misiunea biroului de vânzări din cauza principală, întrucât biroul respectiv este înscris să contribuie la repartizarea justă a cantităților de referință pentru livrare, în ideea limitării acestora, pentru a satisface cât mai mult interesele fiecărui producător.

33 Prin urmare, din contextul, din scopul și din economia Celei de a șasea directive rezultă că biroul de vânzări de cote de lapte administrat de Landesanstalt nu poate fi asimilat unui magazin pentru angajați în sensul punctului 12 din anexa D la A șasea directivă.

34 Prin urmare, trebuie răspuns la prima întrebare că un birou de vânzări de cote de lapte nu este o agenție de intervenție agricolă în sensul articolului 4 alineatul (5) al treilea paragraf din A șasea directivă coroborat cu punctul 7 din anexa D la aceasta și nici un magazin pentru angajați în sensul aceluiași articol 4 alineatul (5) al treilea paragraf coroborat cu punctul 12 din anexa D la directiva respectivă.

Cu privire la a doua întrebare

35 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită Curții să stabilească dacă zona de transfer a cantităților de referință pentru livrare (denumită în continuare „zona de transfer”) definită de statul membru constituie piața geografică relevantă pentru a examina dacă

nesupunerea la plata impozitului a unui „birou de vânzări de cote de lapte” care aparține unui organism de drept public ar conduce la o „denaturare gravă a concurenței” în sensul articolului 4 alineatul (5) al doilea paragraf din A șasea directivă și dacă, în momentul efectuării acestei examinări, trebuie luat în considerare numai cazul general de transfer al cantităților de referință pentru livrare sau dacă trebuie ținut cont și de toate celelalte tipuri de transfer, independent de suprafețele de teren.

Observațiile prezentate Curții

36 Landesanstalt apreciază că piața geografică relevantă, în sensul articolului 4 alineatul (5) al doilea paragraf din A șasea directivă, este reprezentată de zona de transfer, astfel cum a fost definită de statul membru. Acesta consideră că trebuie avut în vedere numai cazul general de transfer al cantităților de referință pentru livrare, independent de suprafețele de teren.

37 În opinia domnului Götz, piața geografică relevantă nu este zona de transfer care intră în competența organismului de drept public din cauza principală, ci totalitatea zonelor de transfer definite de statul membru. Pe de altă parte, ar trebui să se ia în considerare nu numai cazul general de transfer al unor cantități de referință pentru livrare, ci și celelalte cazuri de transfer, independent de suprafețele de teren.

38 Guvernul german susține, în primul rând, că birourile de vânzări de cote de lapte care aparțin statului nu sunt supuse la plata TVA-ului, în al doilea rând, că piața geografică relevantă este zona de transfer definită de statul membru și, în al treilea rând, că nu există nicio situație de concurență potențială între diferitele birouri de vânzări de cote de lapte. Guvernul respectiv exprimă o poziție identică celei exprimate de Landesanstalt în ceea ce privește a doua parte a celei de a doua întrebări preliminare.

39 Guvernul Regatului Unit arată că, în circumstanțe precum cele din cauza principală, nu poate exista nicio cerere sau furnizare care să depășească limita geografică a unei anumite zone de transfer și care să poată avea un impact în interiorul acestei zone. Astfel, fiecare zonă de transfer ar constitui o piață geografică distinctă. Acesta nu formulează observații privind a doua parte a celei de a doua întrebări.

40 În sfârșit, Comisia consideră că piața geografică relevantă corespunde zonei de transfer definite de statul membru. În plus, aceasta apreciază că trebuie să se țină cont nu numai de ipoteza unui transfer al unor cantități de referință pentru livrare, independent de suprafețele de teren, de către un birou public de vânzări de cote de lapte, ci și de totalitatea cazurilor de transfer din perspectiva posibilității cumpărătorilor de prestații concurente de a deduce TVA-ul plătit în amonte.

Răspunsul Curții

41 Este important să se sublinieze de la bun început că articolul 4 alineatul (5) din A șasea directivă prevede o exonerare în beneficiul organismelor de drept public care acționează în calitate de autorități publice, aceste două condiții trebuind să fie îndeplinite cumulativ (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 1985, Comisia/Germania, 107/84, Rec., p. 2655, și Hotărârea Comisia/Regatul de Jos, citată anterior, punctele 20 și 21).

42 Decurge din cele de mai sus că numai atunci când persoana publică intervine în cadrul unei prerogative de autoritate publică, în scopul prezervării neutralității fiscale a TVA-ului, trebuie să se stabilească dacă nesupunerea la plata impozitului este de natură să antreneze „denaturări grave ale concurenței”.

43 Presupunând c? Landesanstalt ac?ioneaz? în cadrul prerogativelor de autoritate public?, trebuie constatat c? din dosarul înaintat Cur?ii ?i din observa?iile prezentate în cadrul ?edin?ei de judecat? reiese c? transferurile de cantit??i de referin?? pentru livrare nu pot fi efectuate de al?i operatori decât birourile de vânz?ri.

44 Într?adev?r, din elementele furnizate de instan?a de trimitere reiese c?, în cazul în care transferul este un transfer regulat cu titlu oneros, în sensul articolului 8 din ZAV, acesta nu poate fi efectuat decât de un birou de vânz?ri de cote de lapte, public sau privat. De?i articolul 8 alineatul (2) din ZAV prevede c? activitatea unui birou de vânz?ri de cote de lapte poate acoperi teritoriul mai multor landuri ?i, invers, c? un land poate cuprinde mai multe birouri de vânz?ri de cote de lapte, aceast? dispozi?ie nu face decât s? ?in? cont de diferen?ele care exist? între landuri, atât în ceea ce prive?te suprafe?ele acestora, cât ?i num?rul de produc?tori de lapte existen?i pe teritoriile acestora. Nu este mai pu?in adev?rat c?, în cadrul unei anumite zone de transfer, transferul unor cantit??i de referin?? pentru livrare nu poate fi efectuat de operatori priva?i supu?i la plata TVA?ului. În plus, din articolul 8 alineatul (3) din ZAV rezult? c? nu se pot transfera cantit??i de refern?? pentru livrare decât în interiorul zonelor de transfer. Prin urmare, nu exist? o situa?ie de concuren?? în interiorul unei anumite zone de transfer, în sensul articolului 4 alineatul (5) din A ?asea directiv?, ?i, prin urmare, aceasta din urm? constituie pia?a geografic? relevant? pentru stabilirea existen?ei unei denatur?ri grave a concuren?ei.

45 În ceea ce prive?te celelalte cazuri de transfer, enumerate la articolul 8 alineatul (1) din ZAV, care au loc f?r? a se recurge la birouri de vânz?ri de cote de lapte, trebuie ar?tat, astfel cum s?a amintit în cadrul ?edin?ei de judecat?, c? acestea intervin în circumstan?e foarte speciale. Astfel, sunt vizate în special transferurile care au loc cu ocazia unei succesiuni, a unei c?s?torii sau a cesion?rii unei exploata?ii, care nu corespund unor ipoteze comerciale, ci î?i au originea într?un fapt juridic care nu conduce la transferul cantit??ilor de referin?? pentru livrare decât în mod secundar. Prin urmare, nu exist? posibilitatea unei concuren?e, în sensul articolului 4 alineatul (5) din A ?asea directiv?, între birourile de vânz?ri de cote de lapte ?i produc?torii care efectueaz? un transfer de cantit??i de referin?? pentru livrare care se încadreaz? în situa?iile prev?zute la articolul 8 alineatul (1) din ZAV, acestea fiind atât de specifice încât pare prea pu?in verosimil ca un produc?tor de lapte s? decid? s? respecte condi?iile unui astfel de transfer, de exemplu, prin cump?rarea unei exploata?ii, numai pentru a achizi?iona cantit??i de referin?? pentru livrare altfel decât de la birourile de vânzare de cote de lapte.

46 Prin urmare, trebuie s? se r?spund? la a doua întrebare adresat? c? nesupunerea unui birou de vânz?ri de cote de lapte la plata impozitului pentru activit??ile sau opera?iunile realizate în calitate de autoritate public?, în sensul articolului 4 alineatul (5) din A ?asea directiv?, nu poate constitui o denaturare grav? a concuren?ei, deoarece acesta nu se confrunt?, într?o situa?ie precum cea din cauza principal?, cu operatori priva?i care furnizeaz? presta?ii ce sunt în concuren?? cu presta?iile publice. Întrucât aceast? apreciere este valabil? pentru orice birou de vânz?ri de cote de lapte care î?i desf??oar? activitatea într?o anumit? zon? de transfer, definit? de statul membru respectiv, trebuie indicat faptul c? zona respectiv? constituie pia?a geografic? relevant? pentru stabilirea existen?ei unei denatur?ri grave a concuren?ei.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

47 Întrucât, în privin?a p?r?rilor din ac?iunea principal?, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acesteia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele decât cele ale p?r?rilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declar?:

1) Un birou de vânzări de cote de lapte nu este o agenție de intervenție agricolă în sensul articolului 4 alineatul (5) al treilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2001/4/CE a Consiliului din 19 ianuarie 2001, coroborat cu punctul 7 din anexa D la aceasta și nici un magazin pentru angajați în sensul aceluiași articol 4 alineatul (5) al treilea paragraf coroborat cu punctul 12 din anexa D la directiva respectivă.

2) Nesupunerea unui birou de vânzări de cote de lapte la plata impozitului pentru activitățile sau operațiunile realizate în calitate de autoritate publică, în sensul articolului 4 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2001/4, nu poate constitui o denaturare gravă a concurenței, deoarece acesta nu se confruntă, într-o situație precum cea din cauza principală, cu operatori privați care furnizează prestații ce sunt în concurență cu prestațiile publice. Întrucât această apreciere este valabilă pentru orice birou de vânzări de cote de lapte care își desfășoară activitatea într-o anumită zonă de transfer, definită de statul membru respectiv, trebuie indicat faptul că zona respectivă constituie piața geografică relevantă pentru stabilirea existenței unei denaturări grave a concurenței.

Semnături

* Limba de procedură: germana.